

Az intézményünkben folyó felsőfokú szakképzés egyéves tapasztalatai

**Kelemenné
Berta Mária**
tárgozatvezető

A 2006/2007. tanévben intézményünk olyan szakképzési formával bővítette oktatási kínálatát, amely a tanuló motiválására építve versenyképes tudást biztosít, megfelel a hazai és az európai munkaerőpiaci elvárásoknak, és középiszkolai szintű oktatása még országos viszonylatban is ritka. Közél egyéves előkészítő munkát követően a BGF Kereskedelmi, Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Főiskolai Karával kötött együttműködés alapján elindult az akkreditált isko-

lai rendszerű, 2 éves felsőfokú idegenforgalmi szakmenedzser képzés.

Intézményünk a felsőfokú szakképzési modell beindításával arra törekedett, hogy oktatási kínálatát a város, illetve annak vonzáskörzete igényeire alakítsa. Az idegenforgalom fejlesztése a város számára is fontos kitérési pont lehet, amelyhez a jól felkészült, innovatív készségekkel rendelkező, gyakorlati szakemberek kapcsolódási lehetőséget jelenthetnek. A felsőfokú szakképzés során az idegenforgalmi alaptevékenységek ellátására, valamint ezek feltételeit, illetve követelményeit magába foglaló gazdálkodási feladatokra és vállalkozói tevékenységre egyaránt felkészítjük tanulóinkat. Nem elképzelhetetlen tehát, hogy néhány éven belül az iskolánkban képzett idegenforgalmi szakemberek önálló vállalkozásukkal segítik, színesítik városunk szolgáltatási palettáját, esetleg idegenvezetőként ismertetik meg idelátogató vendégeinkkel szűkebb régióink idegenforgalmi, kulturális, történelmi, művészeti értékeit, nevezetességeit.

Az első tanév első évfolyamának indítása nagy kihívást jelentett tanulóink számára. Iskolánk vezetése a tanulók szakmai életpályára való felkészítése érdekében olyan tanulási környezetet igyekezett kialakítani, amely erősíti a személyes kompetenciákat, fejleszti a magyar és idegen nyelvű kommunikációs készséget, az informatikai alkal-

mazásokban való jártasságot, és nem utolsósorban az üzleti és speciális szakmai ismeretek alkalmazását.

Az első évfolyamon a két szemeszter kredit alapú tematikáját az egységes alapozás moduljai alkotják, és az oktatási formák is alapjaiban eltérnek a megszokott középiskolai óráktól. Diákjainknak meg kellett szokni az előadást, a gyakorlati foglalkozást, a zárthelyi dolgozatot, a beszámolókat, a kollokvium fogalmát. Ebben a képzésben a számonkérés módja is változik. Kollokviumi jegyek, gyakorlati jegyek, és aláírások bővítik a számonkérés palettáját. A félévi vizsgák felejthetetlen hangulata, a kiírt vizsgaidőpontok előtti egyéves tanulások mind-mind velejárári a gondtalan diákéletnek. Tehát ezek az évek nemcsak tanulóink szellemi gyarapodását hivatottak szolgálni, hanem a fiatalság boldog éveit is jelenthetik, amelyben új barátságok, kapcsolatok szülehetnek.

Az elmúlt egy év tapasztalatai azt mutatják, hogy a felvett nyert diákjaink közül néhányan túl erősnek találták a képzést és saját elhatározásból, önként távoztak, de voltak, akik a féléves vizsgakötelezettségnek nem tudtak megfelelni. Diákjaink legnagyobb félelme a 4 félév alatt kötelező, két középfokú szakmai nyelvvizsga megszerzéséből adódik, ami óriási kihívást jelent számukra. A kimaradt, továbbá félévismétlésre utalt tanulóink aránya 36,8%, amely nagyjából megegyezik a BGF helyi statisztikai adataival.

A felsőfokú szakképzés nemcsak diákjaink számára jelent nagy kihívást, hanem a képzésben oktató pedagógusoknak, szakoktatóknak is, akik egy sajátos BGF-es „mini akkreditációt” követően jogosultak tanítani az érintett tantárgyat. A különböző elméleti és gyakorlati tárgyak oktatása a felsőfokú képzés sajátosságaihoz és követelményeihez igazodó felkészülést igényel, melyet pedagógusaink önállóan, felelősséggel, lelkiismeretesen végeznek.

Globalizálódó világunkban a siker kulcsa a tudás, a vállalkozó szellem, a kitartás, amelynek legfontosabb alapjai tanáraink nyújtani tudják. A sikerhez vezető utat azonban minden diáknak magának kell megtenni, szorgalommal, kitartással és olykor-olykor lemondással.

A második évre biztatásul őszinte szívvél kívánok kitartó diákjainknak sikeres tanulmányokat, eredményes szakvizsgát és végül idegenforgalmi szakmenedzserként kreatív szakmai munkát!

A felvételi rendszer változása a hatosztályos képzésre

Kiss Ernőné
igazgatóhelyettes

A hagyományos négyosztályos képzésünk mellett az 1993/94-es tanévtől létezik gimnáziumunkban a hatosztályos gimnáziumi képzés. Tehetségdondozó képzés, ahová a tehetséges, jó képességű tanulók jelentkeznek. A gimnáziumban töltött hat év lehetőséget nyújt a tananyagban való elmélyülésre, a gyakorlásra, a versenyekre való felkészülésre, illetve felkészíti tanítványainkat arra, hogy az érettségi-felvételi

vizsgákon eredményesen szerepeljenek, magas számban jussanak be felsőoktatási intézményekbe, és ott meg is állják a helyüket.

Fennállása óta a képzésre való jelentkezések száma változó volt. A kezdetekben rangot jelentett, ha ide bekerült valaki, az újszerűsége miatt, majd az 1999/2000 és 2000/2001-es tanévben visszaesett az érdeklődés, majd a 2001/2002-es tanévtől ismét népszerűvé vált.

A bejutás a képzésre mindig is felvételi útján volt lehetséges. Az első években írásbeli felvételi vizsgát tartottunk, majd szóbeli elbeszélgetést szerveztünk a hozzánk bekerülni szándékozó tanulók számára. Mindkét esetben a felvételiztetés matematikából és anyanyelvből történt.

A szóbeli vizsgáztatást 3-4 bizottság végezte 1-1 magyar, ill. matematika szakos tanár részvételével és a pontozás a felvételiztető tanárok megegyezése szerint ugyanolyan pontozás alapján történt.

Ahhoz, hogy minél objektívebben bíráljuk el a felvételizetőket, a 2006/2007-es tanévben csatlakoztunk azon iskolákhoz, akik egységes központi írásbeli felvételi vizsgát szerveznek. Tehát minden tanuló mate-

matikából és anyanyelvből részt vett a felvételi eljárást megelőző központi felvételi vizsgán. Annak, hogy bármely középiskola csatlakozhasson a központi felvételi írásbelihez a 6. osztályos tanulók számára, az a kritériuma, hogy a felvételit megelőző 3 tanévben a képzésre jelentkező tanulók száma legalább másfélszerese legyen a képzésre felvehető tanulók számának. Mi ennek a feltételnek megfelelően.

Másrészt, a szóbeli elbeszélgetést is megtartottuk. A szóbeli beszélgetést úgy szerveztük, hogy minden felvételizőt ugyanaz a bizottság hallgatta meg. A bizottságnak 3 tagja volt, az iskolavezetést Kiss Ernőné igazgatóhelyettes képviselte, Batkiné Tótok Katalin a magyar tantárgy kérdező tanára, Soósné Axmann Zsuzsanna pedig a matematika tantárgy kérdező tanára volt. Így a tanulók egyforma elbírálásban részesültek, hiszen mindenkit ugyanaz a három ember vizsgáztatott.

A két rész jól kiegészítette egymást, és megkönnyítette az egyébként rendkívül nehéz döntést a felvételtől. A felvételi szóbeli része nyilvános, tehát a szülők is végighallgathatják gyermekeik feleleteit.

Úgy gondoljuk, hogy a felvételiztetés ezen módja eredményes és objektív. Segíti az iskolavezetés munkáját, mert viszonylag sok információ áll rendelkezésünkre minden tanuló esetében. Az írásbeli és a szóbeli felvételin elért eredményt 70%-ban vesszük figyelembe.

Ehhez jön még a tanulók 5. év végi és 6. félévi jegyei (irodalom, nyelvtan, történelem, matematika, idegen nyelv, természetismeret) alapján számított pont, amely 30%-ot tesz ki.

A jövőben is ezt a felvételiztetési formát kívánjuk folytatni és reméljük, hogy nem csökken az ide jelentkező tanulók száma, és minél több tehetséges kisdíák kerül be a Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskolába.

Az iskola minőségirányítási programjának megújítása

Bagyinszki Boglárka
igazgatóhelyettes

A közoktatási intézményekben 2003 óta működik minőségirányítási program, amelyben az iskolák a fenntartó önkormányzatok minőségirányítási programjaival összhangban végeznek kötelező évenkénti minőségvizsgálatot.

Iskolánk azonban már 2000 szeptemberétől kezdődően működtette a Comenius I. minőségbiztosítási rendszert, amelyben partneri igény- és elégedettségvizsgálat, illetve intézményi önértékelés folyt. A

programot a minőségfejlesztési csoport dolgozta ki, melynek vezetője Reszoly Gusztávné, tagjai pedig Pálfalvai Zoltán, Árpád Sándor, Batki Arnold, Dombrovsky Zsuzsanna és Juhász Zsuzsanna voltak.

2003-ban a fenntartó által felkért Horváth & Dubez Kft segítségével szintén a minőségirányítási csoport készítette el az intézmény saját minőségirányítási programját (röviden MIP-et), amely olyan jól sikerült, hogy a tanácsadó cég mintaként a weblapján is elhelyezte. A MIP két részből áll: az intézményi minőségpolitikából és a minőségirányítási rendszerből. A minőségpolitika tartalmazza az iskola által legfontosabbnak tartott értékeket és célokat, a minőségfejlesztési rendszer pedig a vezetés feladataira, a partnerkapcsolatok irányítására, az oktató-nelvelő munka sikerességére és mindezek mérésére.

2007-ben a közoktatási törvény módosítása előírta, hogy az intézményi minőségirányítási program felül kell vizsgálni, és ki kell egészíteni a pedagógus munkakörben foglalkoztatottak és a vezetők teljesítmény értékelésének rendjével. Emellett a MIP-nek tartalmaznia kell a teljes körű intézményi önértékelés módszereit, amelyben az iskola figyelembe veszi az évente esedékes országos mérések eredményeit is.

A programunk módosítása 2007 májusában került sor, a fenntartó által ismét felkért Horváth & Dubez Kft által készített minta segítségével. Ekkorra a minőségirányítási csoport is részben átalakult, Pálfalvai Zoltán és

Reszoly Gusztávné helyére Bagyinszki Boglárka és Viszóczy Zsuzsanna tanárnők léptek be. A megújult csoport által készített kiegészítés egyrészt tartalmazza a pedagógusok teljesítmény értékelésének szempontjait és rendjét. Eszerint évente 10-12 pedagógus munkáját értékeli, ami 4 fázisban történik:

- elsőként a pedagógus egy részletes szempontsor alapján értékeli a saját munkáját
- másodsor a vezetője szintén ugyanezen szempontsor segítségével értékeli a beosztott pedagógus teljesítményét
- harmadikként a tavaszi időszakban készül egy tanulói értékelés egy 22 pontból álló, diákok által kitöltendő kérdőív segítségével az érintett tanárok munkájáról
- végül pedig a tanév végén egy értékelő megbeszélésre kerül sor a pedagógus és az intézményvezető között, összehasonlítva, értékelve a kapott eredményeket, és közösen meghatározzák a szükséges változtatásokat, a továbblépés mékintjét.

A pedagógus munkájáról kialakított értékelés azért is hangsúlyos, mert 2007. szeptember 1-től a közoktatási törvény kimondja, hogy a kiemelt munkáért járó kereset-kiegészítésnél előnyben kell részesíteni azt, aki az intézményi teljesítményértékelés alapján jobban dolgozott.

A vezetők (igazgatóhelyettesek) teljesítményértékelését 2007 májusában már el is végezték, aminek során a tantestület tagjai, az igazgató és az érintett helyettesek egyaránt kitöltötték egy részletes kérdőívet, majd a minőségi csoport ezt összehasonlítta, és a kapott eredményeket az év végén az igazgató ismertette a helyettesekkel.

A teljes körű intézményi önértékelést a 2008/2009-es tanévtől kezdve fogjuk végezni, ami a kompetenciamérés eredményein túl az iskolai élet szinte minden területét átfogó adatok áttekintését, átvizsgálását jelenti majd.

A fentiekből is kiderül, hogy ez a teljes körű értékelés, minőségvizsgálat évről-évre minden tanévünket végigkíséri majd, és folyamatosan nyomom követi a pedagógusok, a vezetők és az intézmény teljesítményét, miközben a fenntartónak is képet ad az iskolai munkáról. A megújított MIP az iskola honlapján is elérhető, átanulmányozható.

Az OKM 2006 FIT jelentés alapján a 8. és 10. évfolyam szövegértési és matematika feladatsorának értékelése

Viszóczky Zsuzsanna
pedagógiai értékelési
szakértő

Az Országos kompeteniamérés 2006 Fenntartói, iskolai és telephelyi jelentés rövidítve OKM 2006 FIT jelentés, köznap értelemben a kompeteniamérés.

2006. május 31-i dátummal immár negyedik alkalommal került sor az Országos kompeteniamérésre, amelyen minden 6., 8. és 10. évfolyamos tanuló részt vett. Az ország összes iskolájának minden telephelyén minden 6., 8. és 10. évfolyamos tanuló az erre kiképzett felmérővezetők irányításá-

val és felügyeletével, azonos időpontban és azonos körülmények között írta meg a felmérést, amelyek során kétszer 45 perc hosszúságú matematikai és kétszer 45 perc hosszúságú szövegértési tesztet, valamint egy *Tanulói kérdőív*et töltöttek ki a tanulók. Emellett az intézmények vezetői is kitöltötték az *Iskolai és Telephelyi kérdőíveket*.

A felmérésben használt tesztek, a hozzájuk tartozó javítókulcsokat és a kérdőíveket az Értékelési Központ munkatársai állították össze sokéves mérési tapasztalatuk birtokában, a legkorszerűbb tesztelméleti és mérési tendenciák figyelembevételével. A tesztek elsősorban olyan matematikai és szövegértési eszközöztudást mérő feladatokból álltak, amelyek alapvetően nem az iskolai tanterv konkrét megvalósulását mérik, hanem a tanulóknak azt a

képességét, hogy a tanultakat hogyan képesek alkalmazni valódi problémák, megoldandó helyzetek esetében.

Az 1. táblázat évfolyamonként ismerteti a felmérésben részt vett, valamint a központi elemzésbe bekerült fenntartók, iskolák, telephelyek és diákok számát.

A továbbiakban négy nagyból szempont szerint kerül elemzésre az iskola tanulójának eredménye a többi iskola/telephely eredményéhez viszonyítva: elemezhetjük a telephelyek diákjainak átlagos képességét, az iskola diákjainak eloszlásjellemzőit a képességskálán, valamint az eredményeket a tanulók családi háttérének függvényében, és végül a tanulók elhelyezkedését a képességskálán.

A táblázatok és ábrák tájékoztató jellegűek, melyeből elemzésükhöz egyéb – az OKM 2006 FIT jelentésben szereplő (itt fel nem tüntetett) – adatok és ábrák is szükségesek.

Az alábbi elemzés az itt nem látható ábrákat és adatokat is figyelembe veszi, a tényszerűbb tájékoztatás érdekében.

1. Standardizált átlagos képességek

Telephelyünk átlagos standardizált képességét a felmérésben részt vett többi telephely eredményeihez viszonyítva képességpontban láthatjuk a 2. táblázatban.

Szövegértés

8. évfolyamon: az átlaga 574, az országos átlag 497.

A konfidencia-intervallumok figyelembevételével a mi eredményünk szignifikánsan jobb a megyeszékhelyek átlagánál.

10. évfolyamon: az iskolánk átlaga 586, az országos

	A felmérésben részt vett / a központi elemzésbe bekerült				A mintaválasztás szabályai
	fenntartók száma	iskolák száma	telephelyek száma	tanulók száma	
6. évfolyam	1924 / 0	2935 / 0	3182 / 195	114207 / 8313	200 országosan reprezentatív telephely minden tanulója
8. évfolyam	1924 / 1872	3072 / 2869	3336 / 3055	113092 / 103244	Minden telephely minden tanulója, kivéve a hiányzókat és az SNI tanulókat
10. évfolyam	412 / 399	1061 / 1042	1212 / 1112	108686 / 39997	Minden telephelyről köpzési típusonként 30 tanuló

1. táblázat

A megújuló közoktatás jegyében

		Szövegértés		Matematika	
		8. évf.	10. évf.	8. évf.	10. évf.
Standardizált átlagos képesség (pont)	iskolai átlag	574	586	588	570
	országos átlag	497	501	494	499

2. táblázat

átlag 501, vagyis jóval jobban teljesítettünk az országos átlagtól. A mi eredményünk megegyezik a nagy gimnáziumok átlagával, ami azt mutatja, hogy a teljesítményünk hasonló a jól teljesítő nagy gimnáziumokéhoz.

Matematika

8. évfolyamon: az átlaga 588, az országos átlag 494.

A konfidencia- intervallumok figyelembevételével a mi eredményünk szignifikánsan jobb minden csoportban (országos, város, megyeszékhely).

10. évfolyamon: az iskolánk átlaga 570, az országos átlag 499, vagyis jobban teljesítettünk az országos átlagtól. A mi eredményünk megegyezik a gimnáziumok átlagával, tehát a hasonlóan jól teljesítő gimnáziumok között vagyunk.

2. A diákok képességeloszlásának néhány jellemzője az iskolánkban és azokban a részpopulációkban, amelyekbe a mérés alapján beletartozunk

A 3. táblázatban diákjaink és az észak-magyarországi régió diákjainak képességeloszlása hasonlítható össze.

		Szövegértés		Matematika	
		8. évf.	10. évf.	8. évf.	10. évf.
Képességeloszlás (pont)	Iskolánkban				
	minimum	423	409	391	432
	maximum	732	707	725	788
	átlag	574	586	588	570
	Észak-magyarországi régióban				
	minimum	307	312	323	327
	maximum	647	647	652	648
átlag	477	482	476	480	

3. táblázat

Szövegértés

8. évfolyamon a minimum 423, a maximum pedig 732, az átlag pedig 574 az iskolánkban.

Diákjaink több mint 75%-a az országos átlagnál jobb képességű.

Az észak-magyarországi régióban és a salgótarjáni kistérségben mértekhez képest diákjaink szignifikánsan jobb képességűek.

10. évfolyam esetében a minimum 409, a maximum pedig 707, az átlag pedig 586 az iskolánkban. Diákjainknak kb. 80%-a az átlagnál jobb képességű, azonban az alsó 25% képessége nagyon heterogén. A fent nevezett régióban, ill. kistérségben mért diákok képességénél a mi diákjaink képessége szignifikánsan jobb, a gimnáziumok és a nagy gimnáziumok telephelyein mértekhez képest azonban hasonló képességűek tanítványaink.

Matematika

8. évfolyamon a minimum 391, a maximum pedig 725, az átlag pedig 588 az iskolánkban.

A tanulók közel 75%-a az összes részpopuláció átlaga felett teljesített. A legrosszabb képességű tanulónk is jobb eredményt ért el, mint a salgótarjáni kistérség alsó 25%-a. A tanulók 75%-a esik az országos, a salgótarjáni kistérség és az észak-magyarországi régió felső 25%-ának tartományába. Az alsó 25%-ban néhány, egymástól erősen különböző, gyengébb ké-

pességű tanuló van (2-3), akik miatt széles ez a sáv. A többség (75%) képességeloszlása sokkal homogénebb.

10. évfolyam esetében minimum 432, a maximum pedig 788, az átlag pedig 570.

A megújuló közoktatás jegyében

		Szövegértés		Matematika		
		8. évf.	10. évf.	8. évf.	10. évf.	
A CSH-index alapján a teljesítmény (pont)	várható					
		országos	568	555	563	547
		megyeszékhely/gimnáziumok szerint	580	560	580	550
	tényleges					
		iskolánkban	574	586	588	570

4. táblázat

Az országos, a megyeszékhelyi telephelyi, az észak-magyarországi régiói és a salgótarjáni kistérségitől is szignifikánsabb jobb a teljesítmény, a gimnáziumokéval lényegében azonos a képességgel. A megyeszékhelyi telephelyi és az észak-magyarországi régióban mért átlag fölötti eredményt ért el tanulóink több mint 75%-a. A magas felső 25%-os tartomány azt mutatja, hogy szórta a jobb képességűek csoportja (1-2 kimagaslóan jó képességű van közöttük). Keskeny az alsó 25%, ez homogénebb csoport, együtt könnyebben fejleszthetőek. A középső 50%-os tartomány is keskenynek mondható, ez azt mutatja, hogy a tanuló fele hasonlóan jó képességű.

3. A telephelyek diákjainak CSH- index alapján várható és tényleges teljesítménye szövegértésből

A telephelyek eredményének megítélésénél a teljesítmény szerinti abszolút sorrend nagy fontossággal bír, de vannak hiányosságai is: a nemzetközi és hazai tanulmányok mind alátámasztják, hogy a tanulók háttere, otthoni körülményei igen meghatározóak képességeik alakulásában. Semmi nincs akkora hatással a gyermek fejlődésére, mint a saját szülei, habár az oktatási intézmények egyik fő feladata éppen a hátrányos helyzetű tanulók tanulási esélyeinek javítása. Éppen ezért a telephely eredményének megítélésében az is nagyon fontos, hogy a családi háttér figyelembe véve tegyük mérlegre a tanulók képességeit.

A családiháttér-index (CSH-index)

A családiháttér-index értékét a tanulói kérdőív néhány kérdésére adott válasz alapján számították ki. Cél egy olyan, a családi jellemzőket leíró modell meghatározása volt, amelynek egyrészt a lehető legjobb magyarázó ereje van, és a lehető legtöbb diák esetében létezik, másrészt könnyen értelmezhető és kézzelfogható.

A modellben az összes évfolyam mindkét tesztjét felhasználva a következő változók bizonyultak szignifikánsnak: az otthon található könyvek száma, a szülők iskolai végzettsége, található-e a család birtokában legalább egy számítógép, van-e a diáknak saját könyve.

A tanulók CSH-index alapján nyújtott teljesítményét a 4. táblázat mutatja.

Szövegértés

A 8. évfolyamon a tényleges eredmény nem különbözik szignifikánsan az összes telephely várható eredményétől és a megyeszékhelyi telephelyek várható eredményétől sem.

A 10. évfolyamon a tényleges eredmény szignifikánsan jobb az összes telephely várható eredményétől és a gimnáziumok várható eredményétől is.

Matematika

8. évfolyamon a tényleges eredmény szignifikánsan jobb az összes telephely várható eredményétől. A megyeszékhelyi telephelyek várható eredményétől azonban nem különbözik szignifikánsan.

A 10. évfolyamon a tényleges eredmény nem különbözik szignifikánsan sem az összes telephely, sem a gimnáziumok várható eredményétől.

Mindkét évfolyamon és mindkét esetben a regressziós egyenes felett helyezkedik el a tényleges teljesítmény (1. és 2. ábra). Tehát jobb eredményt sikerült elérniük, mint a telephelyek többségének sikerült volna, ha az adott telephellyel azonos háttérű tanulókkal dolgoznak. Ez nem mindig szignifikáns, de mindenképpen biztató.

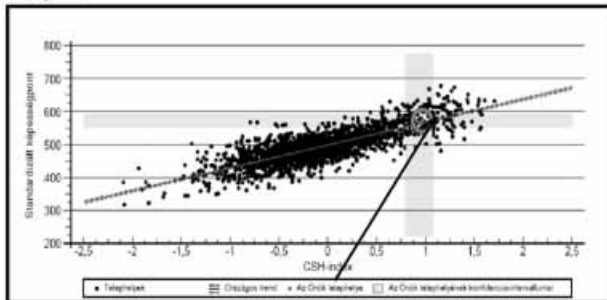
4. A tanulók eloszlása a képességskálán

Az adatok elemzésében fontos szerepet játszanak a szakmai és statisztikai szempontok alapján meghatározott képességszintek. A tanulókat képességük sze-

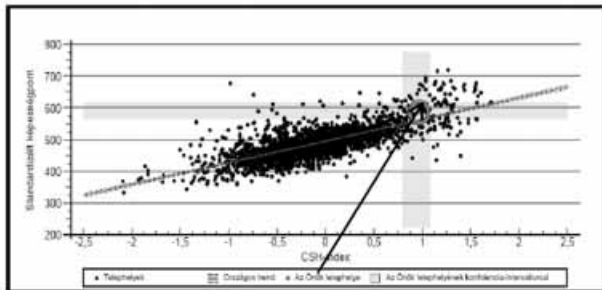
A megújuló közoktatás jegyében

A telephelyek diákjainak CSH-index alapján várható és tényleges teljesítménye a 8. évfolyamon

Szövegértés

Matematika

1. ábra

rint négy kategóriába lehet sorolni a mérés alapján. A 2. képességi szint az a minimális szint, amely szükséges további ismeretek megszerzéséhez és a mindennapi életben való eligazodáshoz.

Az 3. és 4. ábrák szemléletesek, az eredmények jól leolvashatók.

Szövegértés

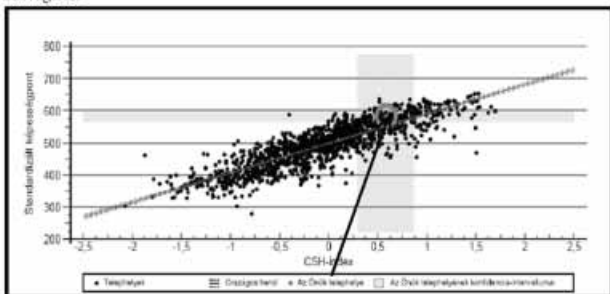
A 8. évfolyamon tanulóink kb. 75%-a 3. és a 4. képességi szintbe esik, az 1. szintbe pedig csak 2,9%-a.

A 10. évfolyamon tanulóink közül 24,1% a 2.; 58,6% a 3.; és 13,8% a 4. szintbe sorolható. A tanulók képessége egységesebb képet mutat.

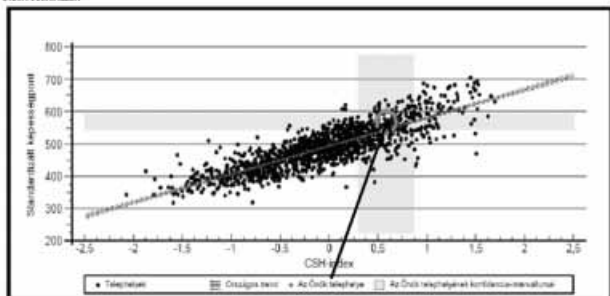
A megújuló közoktatás jegyében

A telephelyek diákjainak CSH-index alapján várható és tényleges teljesítménye a 10. évfolyamon

Szövegértés

Matematika

2. ábra

Matematika

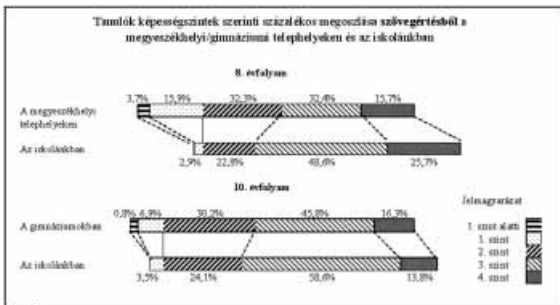
1. szint alatt egyik évfolyamon sincs senki, 1. szintre is csak 5,7-6,9% esik (2-2 tanuló)

8. évfolyamon a többség -70%, a 2. és 3. szintbe, több mint 25% pedig a 4. szintbe esik. Biztató, mivel a megyeszékhelyi telephelyekhez viszonyítva ez sokkal kedvezőbb.

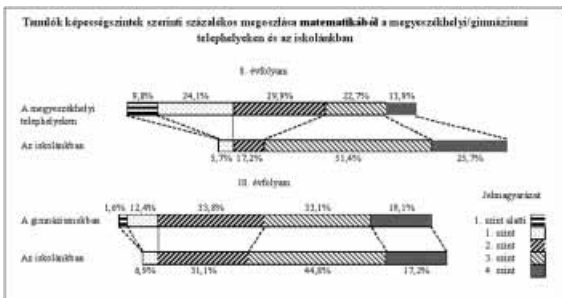
Iskolánkban a 3. szintben vannak sokan (51,4%), és a 3. és 4. szintbe a tanulók több mint 75%-a esik.

10. évfolyamon a többség -75%, a 2. és 3. szintbe a 4. szintbe, pedig több mint 17% esik. A gimnáziumokhoz viszonyítva ez kedvező. Iskolánkban a 3. szintbe esők vannak sokan (44,8%). De a 3. és 4.

A megújuló közoktatás jegyében

3. ábra

4. ábra

szintbe is összesen a tanulók több mint 75 százaléka esik.

A mérés segítségével a tanulókat képességük szerint kategóriákba sorolva képet tudunk adni arról, hogy milyen képességeket tudhatnak magukénak a szintbe tartozók, és mi az, amiben elmaradnak a magasabb szinten található tanulóktól.

A kompetenciamérés eredménye azt mutatja, hogy tanulóink igen jól teljesítenek országosan is és a különböző részpopulációkban is. Dicséretes, hogy diákjaink fegyelmezetten, nagy odaadással képességeik legjavát próbálták megmutatni. Az elért eredmények tanár és diák hosszú távú, együttes munkáját fémlélik, mellyel igazán meg lehetünk elégedve.

Változatosan cinikus világban élünk (Etikai kódex: kell ez nekünk?)

Sóvári László

Divattá / szokássá / szükségyszerűséggé (?) vált az utóbbi években, hogy egyes kisebb közösségek saját, különbejáratú etikai kódexeket készítenek maguknak. Valamiféle társadalmi válság (betegség) zűrzavar (?) állhat e tendenciózus jelenség mögött? Valószínű, sőt – ahogy a mai mindennapi nyelvbe befurakodott szlenggel mondanánk – tuti biztos.

Hívjunk segítségül a társadalmi anamnézis felvázolásához egy írónőt és egy erkölcsfilozófust. Mindkettő nő. De ez csak a véletlenek összjátéka. Nem kell levonni belőle semmiféle túlzott feminista általánosítást.

Az írónő a spirituális realizmus irodalmi képviselője, Jókai Anna. Következő sorai 2005. február 15-én jelentek meg:

„Olyan világban élünk, amelyben az ember a legfontosabbat veszítette el. Azt a mércét, azt a tudatot, amittől meg tudná állapítani, mi a rossz a világban, és mi adja meg a jónak a mértékét. Egyfajta ál liberális szemlélet uralkodott el, egy változatosan cinikus világban élünk.”

Az erkölcsfilozófus Heller Ágnes. Őt nem szó szerint idézem.

Mi a baj manapság az emberi tisztességgel? Úton-útfélen az erkölcsök romlásáról hallunk beszélni. A mai fiatalok – így szól az ítélet – már nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között. Ha vannak is tisztességes emberek, egyre kisebb a számuk. Kihalófélben lévő példány a tisztességes ember: az univerzális önzés világában nincs jövője. Még azt is hozzáteszik, hogy sürgősen tennünk kellene valamit, hogy visszafordítsuk a visszafordíthatatlant, megakadályozzuk az erkölcsök romlását.

Ma valóban az erkölcsi zűllés korában élünk, de más ez, mint ami a premodern korban volt. Akkor ugyanis ezen a normaszegést értették. Vagyis azt, hogy az emberek megszegik a normákat, fitymúlnak az erényekre, magánérdekeiket a közérdek fölé helyezik.

Napjaink folyamatai azonban inkább az erkölcsök felbomlásaként írhatók le. Vagyis maguk a normák, a követelmények, az erények váltak problematikussá.

Ha ehhez még hozzáteszem a saját gondolatkísérletemet is, akkor talán anamnézistünk igen közel jár majd az igazsághoz. Tanítványaimnak én az etika órán a csoport-erkölcsök egymásbacsúszásáról, összetörtöléséről szoktam beszélni. Mit értek ez alatt? „Zsákutcás történelmünkben” (Bibó István) a XX. században egymást érték a rendszerváltások. Ilyenkor a francia forradalom rendkívül rossz mintáját követve a hatalomra jutott társadalmi csoport a többiek eszmei és szellemi megsemmisítésére törekedett. Ezek a kirekesztések jól működő társadalmi erkölcsi rendszereket is ellehetetlenítettek. Búvópatakként léteztek csak a társadalom felszíne alatt. Így egész generációk előtt váltak rejtetté, illetve cinikusan megtagadottá.

A legutolsó rendszerváltás egy olyan világot teremtett, amikor ezek a sokszor egymásnak is ellentmondó erkölcsi rendszerek végre a felszínre törhettek (katolikus keresztény, különféle protestáns felekezeti, különböző vallási szektaerkölcsök, városi munkáserkölc, paraszterkölc, polgári erkölcs, arisztokrataerkölcs, értelmiségi erkölcs stb.) Most mindegyik harsányan kiabálja a természetesen egyedül magának vindikált „egyetlen igazságot”.

Hát ki tud itt eligazodni? Egyik erkölcsi elv hatástalanítja a másikat. És a médiumok által mesterségesen „lebutított” tömegek számára marad az erkölcsnélküliség, vagyis a Jókai Anna-i „változatosan cinikus világ”. A „tömegember” vagy teljesen cinikus, vagy erkölcsi fanatikus.

Mielőtt teljes letargiába esnének, véleményem szerint lehet gyógymódot találni ebben a helyzetben is. Az egész ugyan tényleg eltörtött (Ady Endre), de meg lehet teremteni a részek erkölcsét. A kisebb közösségek hoz-

A megújuló közoktatás jegyében

zanak létre maguknak olyan különbejáratú erkölcsi kódexeket (normarendszert), amelyet ők magukra nézve kötelezőnek ismernek el. És ezt képviseljük a világ felé is. Ez tehát a válasz az első mondatban feltett kérdésre. Véleményem szerint is ebben a körülményben lévő „változatosan cinikus világban” csak ez lehet az egyetlen hatékony megoldás a romlott társadalommal szemben.

Az **értelmiségi pályákra készülő diákok** (Bolyai Gimnázium) nem létezhetnek valamilyen szintű erkölcsi normarendszer nélkül. Ugyanis ha enélkül léteznek, akkor nem értelmiségiek, „csak” diplomás cinikusok, okossá tett erkölcsi szörnyszülöttek, emberiség nélküli egoisták válnak belőlük.

Ezek a gondolatok ihlették azt az elhatározást, hogy a mi iskolánk is hozzon létre egy saját erkölcsi normarendszert, a bolyais diák és tanár etikai kódexét. 2005-ben indult el ez a munka.

Két tanár, Szászné Molnár Zsuzsanna és Sóvári László eszmei és gyakorlati irányításával első körben a tantestület egy külön nevelési értekezletet szentelt az ügynek (2005. okt.). Ezen a tantestület egyrészt Sóvári László előadását hallgatta meg, aki egy rövid, vázlatos etikatörténeti áttekintést adott, vázolta az erkölcs lényegét, majd napjaink erkölcsi dilemmáiról elmélkedett, végül pedig az értelmiségi erkölcs megfogalmazására tett kísérletet nagyrészt a Németh László gondolataira támaszkodva. Másrészt Szászné Molnár Zsuzsanna tanárnő az etikai csoportmunka módszerét alkalmazva összegyűjtette azokat az erkölcsi kategóriákat, amelyeket a tantestület szívesen látna egy etikai kódexben.

Két-három körben aztán még „megrostáltuk” az így összegyűlt meglehetősen gazdag anyagot. Ezután ezt véleményezte, megárgyalta, kiegészítette, saját javaslataival látta el a diákönkormányzat és az iskolai szülői munkaközösség.

Majd a munka legnehezebb része következett: 10-11 pontba „sűríteni”, tömöríteni mindent, ami így több körben összegyűlt. Egyszerűen, de sokatmondóan. A leglényegesebb szavakat megtalálva.

2007 májusában aztán egy hosszú és szenvedélyes tantestületi vita után megszületett a végleges szöveg.

Én amellett érveltem, hogy az értelmiségi szónak mindenképpen benne kell lenni. Egyéni kudarcnak tekintettem volna, ha ez nem sikerül. Vajon miért van ennyi ellenérzés az **értelmiségi létmód, és az ebből következő értelmiségi erkölcs ellen?**

Továbbgondolásra érdemes.

Mindenesetre lássuk annak a Németh Lászlónak a gondolatait az értelmiségről, aki Névadó ünnepre című esszélevelében iskolánknak a mai napig érvényes programot adott.

„Mi mögöttünk azonban az emberiség nagy tapasztalatai, az örök ideálok vannak, s azoknak tartozunk hűséggel. Értelmiségi embernek én nem azt nevezem, aki valamiféle diplomát szerzett, hanem akinek az, hogy Sokrates mérgepoharat ivott, és Mozart a szegények sírjába került, parancsoló eszmény...[...] Az értelmiségi ember a legegésőbb teendőköt is mindig valami örökkel, a legjobbal, a legideálisabbal akarja összekapcsolni, korrigálni.”

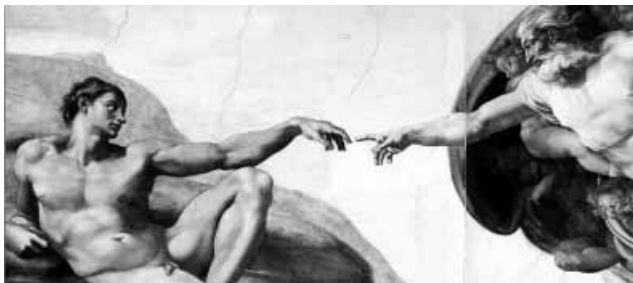
„Az értelmiségi ember egyszerre anyja mindenkinnek és mostoha fia. Gyámolít, gondoskodik, örökdiik, hogy gyermeke úgy nőjön fel, ahogy föl kell nőnie. De tartsa természetesnek, hogy mégis úgy bánunk vele, mint aki nem tartozik a családhoz. A középkor jól értette ezt, mikor Jézus szelíd arcára gondolva szerzetes rendekbe vonta az értelmiséget.”

(Németh László: Az értelmiség önérzete. Előadás Szegeden. 1942.)

„...ma az értelmiség a Noé bárkája. Benne ring mindaz a hagyomány, küzdés, emlék, amit az izgalomba jött emberiség tán hajlandó volna feláldozni. S benne menti magát a Jövő...”

(Németh László: Második szárszói beszéd. 1943)

A megújuló közoktatás jegyében

„A tiszta, értékes emberi életnek csak minőségi formában van értelme. [...] A devalválódott világot minőségi világgá kell tenni.”

(Németh László: *A minőség forradalma*. 1933)

Végül egy saját gondolat:

Az utóbbi ötvenöt év háromízigen tette tönkre az értelmiséget. A Rákosi-rendszer kasztrálta, a Kádár-

éra devalválta, a rendszerváltás pedig anyagi csőd-közelbe juttatta.

Elérkezett az idő, hogy visszaadjuk az értelmiség rangját. Véleményem szerint ebben az ügyben egy ilyen iskola, mint a mienk, nagyon sokat tehet. Magyarország sorsa múlik ezen. Ez a végső értelme az *etikai kódexünk* elkészítésének. Ezért a címben feltett kérdésre a válaszom: igen, kell. Ezért kell.

A BOLYAI JÁNOS GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA ETIKAI KÓDEXE

1. Tiszteld iskolád névadóját és ismerd életét!
2. Értelmiségéhez méltón, példamutatóan viselkedj!
3. Szeresd hazádat, őrizd és ápolj nyelvét, kultúráját, hagyományait!
4. Válj tudásod és viselkedésed által iskolád és hazád büszkeségévé!
5. Minden helyzetben értsd meg és segítsd embertársaidat!
6. Ismerd meg és fejleszd önmagad!
7. Légy naprakész és kreatív, mutasd meg a világnak, mit tudsz!
8. Munkádat végezd feyelmezetten, kötelességtudóan! Mindenben törekedj a minőségre!
9. Vállald tetteid becsülettel, s állj ki az igazságért!
10. Vigyázz környezetedre, hiszen ebben élsz!
11. Becsüld az életet! Óvd magad és mások lelki és testi egészségét!

Diákcsere-kapcsolat a tengerentúlra

Kiss Ernőné
igazgatóhelyettes

A Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskolában fennállása óta kiemelt helyen szerepel a nyelvtanítás. Angliába utaztatunk diákokat nyelvgyakorlás céljából és minden évben dolgozik anyanyelvi tanár is az intézményünkben. Egy lehetséges cserekapcsolat kialakítása angol nyelvterületre régóta foglalkoztatja az iskola vezetését, angoltanárait.

A 2006/2007-es tanév ennek a cserekapcsolatnak a megtalálásával, feltételerendszerének kialakításával és a tényleges utazás megszervezésével telt el.

A cserekapcsolat kialakítása a gimnázium volt igazgatója, Székyné dr. Sztrémi Melinda és Szolga László, iskolánk anyanyelvi tanárának közreműködésével kezdődött el még az előző tanévben. Szolga László, aki évekig az Egyesült Államokban élt, talált egy potenciális partneriskolát Chicagóban, a Walter Payton Prep School-t.

A Bolyai és a chicagói iskola sok tekintetben hasonlít egymásra. Mindkét iskolában fontos a tanulás, a tehetséggondozás, mindkét iskola a felsőfokú továbbtanulásra készíti diákjait, a felvételi arányok is hasonlóak - 90% a Bolyaiban és 96% a Walter Payton Prep School-ban.

A kapcsolatfelvétel első lépéseként 2006. november 19-én háromtagú küldöttség érkezett hozzánk Chicagóból: az iskola igazgatója, Gail D. Ward, a matematika-munkaközösség vezetője, Douglas O'Roark és az iskola cserekapcsolatokért felelős tanára, Kenneth Mularski.

A rövid látogatás során a vendégek bepillantást nyertek a nálunk folyó munkába.

A hat éve alapított chicagói iskola igazgatójának nagyon tetszett iskolánk hagyományrendszere, sok meg-honosításra, követésre méltó eseményt, szokást szíve-

sen bevezetnének ők is az iskolájukban, hiszen most formálják annak arculatát.

A két intézmény küldöttsége látogatást tett Budapesten az Egyesült Államok Nagykövetségén. Mark Tauber, kulturális attasé üdvözölte a kezdeményezést, segítséget ígért a diákcsere lebonyolításához. Elmondta, hogy hivatalosan nincs tudomása arról, hogy az Egyesült Államok és Magyarország iskolái között cserekapcsolat létezne, tehát ez az első ilyen kezdeményezés az országban.

Vendégeinket fogadta városunk polgármesterszszonya, Székyné dr. Sztrémi Melinda is, és támogatásáról biztosította a csere létrehozását.

Második lépésként 2007 márciusa közepén Székyné dr. Sztrémi Melinda a város polgármestere, Pálfalvai Zoltán a gimnázium igazgatója és Kiss Ernőné, a cserekapcsolatokért felelős igazgatóhelyettes Chicagóba utazott a viszontlátogatásra és a csere részleteinek megbeszélésére.

A csere nagy kihívás mindkét iskola számára. A bolyais diákok számára az angol nyelv anyanyelvi környezetben való gyakorlása az elsődleges cél. A chicagói iskola számára a csere fő célját a matematika tantárgy gyakorlása jelenti. A diákok szeretnék megismerni Bolyai János munkásságát és szeretnének elmélyülten foglalkozni bonyolultabb matematikai feladatokkal.

Mindkét csoport tagjai számára lehetőség nyílik egymás kultúrájának megismerésére is.

Mi elsősorban az angol-magyar két tanítási kép-zésben részt vevő tanulókra számítunk a csere szerve-zésekor, de az iskola más típusú osztályaiban tanulók is részt vehetnek az utazáson, ha van szabad hely.

Harmadik lépésként 2007 júniusában meglátogatta intézményünket April H. Foley, az Amerikai Egyesült Államok magyarországi nagykövete. A nagykövet aszszony hangsúlyozta az Egyesült Államok és Magyar-ország közötti barátság fontosságát, valamint azt, hogy a két iskola egymásra találása egy tökéletes párosítás, hiszen mindkét iskola kiváló, sikeres és eredmé-nyes, és a közös célok megvalósítására a legjobb mó-dot választották.

A megújuló közoktatás jegyében

A nagykövet asszony 3000 dolláros anyagi, támogatást biztosító dokumentumot nyújtott át az iskola igazgatójának. Beszédében kifejtette, hogy ez a kapcsolat lehetőséget biztosít arra, hogy a magyar diákok megismerjék a tengeren túli országot, az ott élő emberek mindennapjait és új szemszögből láthassák ezen túl a világot, valamint elképzelhetőnek tartotta, hogy diákjaink a középiskola elvégzése után amerikai egyetemeken folytassák felsőfokú tanulmányaikat. Reményét fejezte ki, hogy a két iskola közötti kapcsolat egy hosszú távú együttműködés kezdete és szerencsét kívánt az első csereutazáson résztvevő diákok számára.

Székyné dr. Sztrémi Melinda, Salgótarján polgármestere városvezetőként kifejtette, hogy a nógrádi megyeszékhelynek is fontos a nemzetközi kapcsolatok kiépítése. Biztosította az intézményvezetőt, hogy a városvezetés, ahogyan eddig, a jövőben is támogatni fogja a cserekapcsolatok kiépítésére irányuló törekvéseket, és az első csereút támogatásaként az önkormányzat 100 E Ft-ot utalt át az iskolának.

A polgármester asszony beszédében azt mondta, hogy ahány idegen nyelvet megtanulunk, annnyival több emberré válunk és annnyival több kultúrát ismerünk meg. Ezen túl elvisszük az ország, a nép, a város és az iskola hírért a világba.

Tehát a csere 2007 szeptemberében elkezdődik. A program kidolgozásában az amerikai partner számít a mi tapasztalatunkra, szívesen veszük az ötleteinket, javaslatainkat.

A magyar diákok szeptember második felében utaznak Chicagóba, 15 napra 3 tanár kíséretében, az amerikai diákok pedig 2008 márciusában jönnek a viszontlátogatásra.

Mindkét iskola számára egyedülálló és sok lehetőséget rejtő kapcsolat ez a csere, hiszen a fent említett célokon túl különböző környezetben élő gyerekek számára nyújt alkalmat arra, hogy közelebbről megismerjék egymás életét, iskoláját, városát, kultúráját, barátságokat alakítsanak ki egymással, fejlesszék egyéniségüket a közös együttműködés során, illetve a magyar diákok megtapasztalják, hogy milyen is a multikulturális amerikai közösségekben iskolába járni, élni, barátkozni.

Mindkét iskola számára nagyon fontos, hogy tanítványai minél többet profitáljanak az ilyen utakból, vigyék tanáraik és diákjaik jó hírnevét, öregbítsék az intézmény hírnevét hazájuktól távol is.

Szeretnénk, ha a két tanítási nyelvű képzésben részt vevő minden tanulóknak tanulmányai során kijutna Amerikába anyagi helyzetétől függetlenül, ezért szívesen veszünk mindenféle pénzügyi támogatást. Az iskola vezetése és tanárai keresik azokat a megoldásokat, amelyekkel az említett célokat megvalósíthatjuk, de külső segítség nélkül ez nehezen megy.

A két iskola között beindult cserekapcsolat előrevetíti további kapcsolatok felvételét városi szinten, ill. az üzleti életben is.

Angolul vagy magyarul?

(Néhány gondolat a kéttannyelvű oktatásról, illetve a kéttannyelvű érettségikről)

**Gedőcziné
Berger Mária**

Eredetileg a kéttannyelvű érettségikről kellett volna valamiféle tapasztalatot összegeznem, következtetést levonom azzal a céllal, hogy az idei tanév diákjainak segítsék eligazodni: mit milyen nyelven, milyen szinten érdemes választani. Erre a feladatra józan ésszel, szerintem senki sem merne vállalkozni. A kétszintű képzésben összesen két éve érettségiznek iskolánk tanulói, tehát valamilyen megállapítást éppen lehetne tenni, de kevés haszonnal, mert a pontbeszámítási rendszer változik és ennek gyakorlati eredményei, hatásai majd csak az első kipróbálás után lesznek láthatók. Tehát minden maradt a spekuláció szintjén? Ezt azért nem mondanám, mert bizonyos ősi tanulságok változatlanul érvényesülnek: azaz egy jó érettségizés alapvetően fontos, hogy a kötelező tárgyakat a négy év során szisztematikusan egy minimum jó szinten tanuld. A későn érők is általában 11-12. évfolyamra el tudják dönteni, mi az, ami különösen érdekli őket, másfél-két év pedig elég ahhoz, hogy egy kis extra energiával emelt szinten is felhozd magad a kedvenc tárgyaiddól jelesre. Ha szakmailag ott az elkötelezettség, érdeklődés, akkor már csak a nyelv kérdésén kell meditatálni. Kéttannyelvű osztályban ez nem lehet probléma akkor, ha az ember becsülettel kihasználta az órák adta lehetőségeket és jó, jeles szinten meg tud felelni az emelt szintű angol érettségi követelményeinek. Jó, ha ezt 12. évfolyamon még első félévben valahogy felméri.

Mégis mi az, amit a tavalyi tapasztalat alapján meg lehet állapítani? A 22 fős osztályból, az angolul tanult tárgyak esetében 10 emelt szintű érettségi volt ebből 6 történelem tantárgyból 4.8 átlaggal, 3 biológiából 4.0 átlaggal, 2 matematika 4.7 átlaggal és 1 fizika jeles eredménnyel. Tehát meg lehet felelni az emelt szintű elvárásoknak ebben a képzésben is. Egyébként a tantárgyi érettségek nehézségi foka nem nyelvfüggő, az idegen nyelv csak eszköz. A siker alapja a tárgyi tudás és a kombinatív gondolkodás.

A történelem tantárgy szerepét szeretném kiemelni egy kicsit, tekintve, hogy a tavalyi végzősök több mint felének ez volt a felvételi tárgya is, és olyan elit intézményekbe kerültek be vele, mint a Corvinus Egyetem vagy az ELTE. Ennek a tárgynak a fontosságát az adja, hogy a nemzetvédelmi egyetemről a szociológia szakokig számtalan helyre bekerülhatsz vele. A tavalyi osztály középszinten is 4.1 átlagot hozott belőle.

Az angol nyelv szintén remek eredményt mutat. Kivétel nélkül mindenkinek jeles emelt érettségi osztályzata volt. Mégis ezt a területet, én úgy érzem, kihasználatlanul hagyták a gyerekek, továbbtanulni csak elvéve 1-2 esetben választották. Örömmre azonban a többségük valamilyen formában változatlanul hasznát látja a magas szintű nyelvi képzésnek: vagy csak úgy, hogy a magasabb követelményekhez könnyebben alkalmazkodott, hiszen már a középiskolában ehhez volt szokva, vagy speciális képzéseket vehetett fel angolul, vagy már a második félévtől angol egyetemeken tanulhat, képezheti magát saját és hazánk hasznára.

Fel a fejjel tehát! Báttran vállaljátok a többlettanulás átmeneti terheit, mert Ti gazdagodtok tőle, a Ti számotokra simul ki a ma még meglehetősen göröngyösnek tűnő út a jövőbe.

Helyismereti tábor

Kiss Ernőné
igazgatóhelyettes

Hosszú évek óta a tanév utolsó napja vagy napjai tanítás nélküli munkanapok. Ilyenkor mást csinálunk, mint az év többi részében. Túrázunk akadályversenyre, nyel egybekötte, megelőzési és sportnapot szervezünk.

Az idén újjítási szándékkal és a jobbítás reményében rendhagyó módon fejeztük be a tanévet.

Úgy tapasztaljuk, hogy tanítványaink nagyon keveset tudnak szűkebb környezetükről. Ez kiderül egy-egy helyi vonatkozású érettségi tétel megfogalmazásakor, vagy ha egyáltalán ilyesmi szóba kerül, hétköznapi beszélgetések során. Ezért gondoltuk, hogy „Helyismereti tábor” címmel állítjuk össze az utolsó 3 nap programját, amelybe bekerül városunk történelme, kiemelkedő személyiségei, hagyományai, ipara, a város nevezetességei – kiemelten a város szobrai, szoborkompozíciói, a város környéke – elsősorban a várak – és a környéken jellemző palóc ételek kóstolója.

Egy kis csoport munkáját irányítottam, melynek tagjai Bagyinszki Boglárka, Juhász Zsuzsanna, Lékóné Lantos Zsuzsanna és Árpád Sándor kollégák voltak. A mi feladatunk volt a tényleges program kialakítása.

Az őszi munkaközösségi foglalkozások egy témája a helyismereti tábor programja lett. A munkaközösségek rengeteg megvalósításra érdemes javaslatot, ötletet adtak, így bátran mondhatjuk, hogy akár évekre is elegendő anyag került elő az ötletbörze során.

A felmerült javaslatok közül, mi úgy gondoltuk, hogy a három napon három különböző típusú dolgot fogunk megvalósítani.

Mind a három résznek választottunk egy fő felelőst, aki összefogta az adott nap programját.

Szerdán előre elkészített projekt munkák bemutatása volt Lékóné Lantos Zsuzsanna irányításával, a

A megújuló közoktatás jegyében

második napra túrát szerveztünk állomásokkal, ahol feladatokat kellett a tanulóknak megoldaniuk. Ezt a napot Bagyinszki Boglárka szervezte.

Pénteken bemutatók, díjátadások és ételkóstolók zajlottak. Ezt a napot Juhász Zsuzsanna fogta össze.

A szervezéskor mindvégig számítottunk a szülők segítségére, támogatására.

Az utolsó nap a palóc ételek kóstolójához minden osztály szülői hozzájárultak. Finomabbnál finomabb ételek kerültek az asztalra és minden tanuló valami apró ajándékot is kapott a szülői közösség jóvoltából.

A felelősök beszámolnak az adott nap eseményeiről, majd cikket olvashatunk Csongrády Béla tollából, aki a projekt munkákat elbíráló zsűri elnöki tisztjét töltötte be. Vinczéné Járinka Magdolna pedig a szülői választmány véleményét, meglátásait tolmácsolja.

Összességében elmondható, hogy a rendkívül tartalmas, olykor sok munkát igénylő évzárás kedvező fogadtatásra talált a diákok körében. Bizton mondhatjuk, hogy gazdagodtak ismereteik, sok érdekes dolgot hallottak a három nap során. Élvezhették társaik sportbemutatóját és a programok megkoszorúzása, a kóstoló, igazi sikert aratott. Az ételektől roskadozó asztal látványa felejthetetlen, az ízek pedig mennyieiek voltak. A három nap sok szervezőmunkát igényelt.

Több kollégám és sok szülőtárs dolgozott azért, hogy eredményes és felejthetetlen programot kínáljunk.

Köszönöm mindenkinek a végzett munkát!

Természetesen ez a program folytatódik majd, egy kicsit átalakítva, de fő célkitűzéseit tekintve nem változik. Azt szeretnénk, hogy a tanév utolsó napjai is tartogassanak még meglepetéseket, élményeket és megtanulásra váró ismereteket.

Ismerjük meg városunkat!

Lékóné

Lantos Zsuzsanna

A 2006/2007-es tanév utolsó három napja különleges volt, hiszen Helyismereti táborba hívtuk diákjainkat. A programok összeállításakor az volt a célunk, hogy tartalmas, mégis színes tanévzárásban legyen része valamennyi bolyaisnak; hogy tanítványaink alaposabban megismerjék szűkebb környezetünket, Salgótarjánt és környékét; hogy lehetőségük legyen kreativitásuk megmutatására, ötleteik megvalósítására.

Az első nap programjéért felelős öt tagú tanári csoport úgy állította össze a témákat, feladatokat, hogy figyelembe vette a kétszintű érettségi vizsga követelményeit, a tanulók életkori sajátosságait, érdeklődését. 2007 februárjában hirdettük meg az évfolyamonként különböző témakört feldolgozandó versenyünket. Minden témának, évfolyamnak kijelöltük a felelős tanárát, akinek feladata volt a diákok tájékoztatása, segítése, munkájuk koordinálása.

A 7-8. osztályos tanítványainknak a közeli **várak (Salgó, Somoskő)** életével, világával kellett megismerkedniük, majd kiválasztaniuk egy történelmi korszakot, s azt tetszőleges módon (film, életkép, szerepjáték, tabló) bemutatni. A feladat felelős tanára Zsiveráné Fekete Borbála volt.

A 9. évfolyam tanulóinak **Salgótarján a szobrok városa** címmel kellett projektet készíteni. A kiírásokról különböző megvalósításokra gondoltunk: interjú, tabló, film, idegenvezetés, szobrok megelevenítése. Szabóné Básti Csilla tanárnő kísérte figyelemmel a négy kilencedikes osztály munkáját.

Bányászélet a régi Salgótarjában – a 10. évfolyam ezt a címet, témát kapta, melynek feldolgozása a lehetőségeik gazdag tárházát kínálta: kisebb kiállítás rendezése, interjú egykori bányászokkal, a bányamúzeum története, filmkészítés. Vincze Béláné tanárnő irányította a bányászok életét kutató diákok munkáját.

Városunk (és környéke) története az országos történetben – ezt a sokféle témát rejtő címet kapta a 11. évfolyam. Olyan korszakról, gazdasági, kulturális, társadalmi területről vártunk projektet, amikor városunk fontos szerepet játszott, kapott hazánk történetében. Az évfolyam felelős szaktanára Árpád Sándor volt.

A versenykiírást a tervezgetés, anyag és ötletgyűjtés követte. Általában az osztályok néhány fős csapata vette kézbe az irányítást, s kezdődött az elmélyült kutatás, búvárkodás. Több osztályban a szülők is segítettek a munkát: szakirodalmat gyűjtöttek; a kiállításához tárgyi emlékeket ajánlottak fel; a filmkészítésből is kivették a részüket; a Bányamúzeum jóvoltából pedig körülbelül 30 fős csapat ingyenesen járhatta be a kiállítást és a tárnákat szakszerű idegenvezető kíséretében.

Diákjaink járták a várost: felkutatták a kevésbé ismert közéleti szobrainkat is; könyvtárba mentek, hogy irodalmat keressenek; fényképeket csináltak, filmet forgattak, interjút készítettek szobrászművésszel, volt bányással, bányamérnökkel; kirándultak a salgói várhoz; részletesen megismerték a salgótarjáni '56 eseményeit.

Az osztályok az egyes témakörön belül szabadon határozhatták meg a témát, a prezentáció módját, mely maximum 10 perces lehetett, s bármilyen segédesszöveget használhattak.

2007. június 13-án reggel a gimnázium aulájában rézfúvosok zenéje rázta fel a még álmos közönséget, s adta meg a nap hangulatát. Két tanítványunk – Krajer Adrienn és Kozma Lenke 11.B – örömmel vállalta a konferálást, s bemutatta a zsűri tagjait is: dr. Csongrády Bélát, a Nógrád Megyei Hírlap nyugalmazott főszerkesztőjét; Pálfalvai Zoltánt, iskolánk igazgatóját; Csontosné Havran Évát és Lakatosné Kovács Ágneszt, a szülői választmány képviselőit; valamint Árpád Sándort a tantestület képviselőjét. A zsűri figyelemmel kísérte és értékelt a látott-hallott bemutatókat, s mindegyik témakörből kiválasztotta az általa legjobbnak ítéltet; az eredményről a „Helyismereti tábor” záró napján értesülhettünk.

Szinte valamennyi osztály filmet készített, az általa választott témáról. A 11. A-sok riportfilmje a zene, az irodalom és a történelem tökéletes egységét az választotta meg az 1956-os forradalom és szabadságharc salgótarjáni vonatkozásainak feldolgozásában.

De érdeklődéssel néztük a 8. D-sek előadásában az életképeket Balassi és Petőfi korából. A 10. B-sek által rendezett bányászati kiállítás gazdag anyagával sok szemlélőt vonzott; a 9. B-sek kreatív feladata (a városban található szobor fotójának keresése a termekben) újabb lendületet adott a már fáradó közönségnek.

A 11. B és D osztályos diákjaink hitelesen idézték meg az 1956-os salgótarjáni eseményeket, az egyes résztvevők személyes sorsa, a visszaemlékezések pedig a hallgatóságot is felkavarta. A nap programjának felelőseként őszintén sikeresnek ítélem meg iskolánk

ezen kezdeményezését. Voltak nehézségeink: a júniusi forróság; nehéz egész osztályt munkára ösztönözni a tanév végén; tanártól is többlet energiát kívánt, de tanúi lehetünk diákjaink kreativitásának, felelősségteljes munkájuknak, közösségformáló tevékenységüknek.

„Csendesen de erősen érezzük, hogy tartozunk valahová. Egy fizikai és szellemi tájhoz, mely elidegeníthetetlenül a miénk.” (Bálint György) Ez a nap is erősítette a kötődésünket városunkhoz, Salgótarjánhoz. Bizom benne, hogy mindenki szerzett újabb hasznos információkat városunkról, s őriz tartalmas emlékképeket „Helyismereti táborunk” első napjáról.

Köszönöm segítőkész kollégáimnak, a szülőknél és diákjainknak, hogy e nap eseményeivel is gazdagabbak lettünk.

Helyismereti napok / Akadálytúra

Bagynszki Boglárka
igazgatóhelyettes

A Helyismereti tábor középső napján egy rendhagyó túrára került sor. A nap programját a biológia-kémia-földrajz munkaközösség tanárai dolgozták ki, így érthető, hogy a természetben való gyaloglás közben elsősorban természet- és környezetismereti ismereteiket gyarapíthatták a résztvevő diákok.

Az akadálytúra során minden osztály az osztályfőnökével és egy előre készített menetlevéllel a kezében sétált végig a Kálvárián át a Kercseg-laposra, miközben 8 állomáshelyen különböző feladatokat kellett megoldaniuk. Az egyes feladatok témáira előre fel kellett készülni a tanulóknak, ami úgy történt, hogy a túra előtt 2 héttel minden osztály kapott a témakörökhöz egy-egy kétoldalas tanulnivaló összeállítást, leírást.

A témák a következők voltak:

- az első napi helytörténeti előadásokra vonatkozó kérdések
- lakóhelyünk környékének erdői, életközösségei
- Salgótarján környékén előforduló növény és állatfajok
- a Karancs-Medves vidék természetföldrajza, geológiai múltja
- a környező vidék gazdasága, társadalma az elmúlt 2 évtizedben
- természetátalakítás régen és ma városunk környékén
- a levegőtisztaság alakulása, helyzete Salgótarjánban

Az utolsó állomáshelyre érve – és kellemesen elfáradva – a túra egy közös palóc-népdal énekléssel ért véget. A legmagasabb összpontszámot a feladatok megoldása során a 10. D osztály érte el.

Helyismereti tábor – harmadik nap

Juhász Zsuzsanna

A helyismereti tábor harmadik felvonása a tanév utolsó napjára esett, ezért igazi örömmünnp volt!

A délelőtti programok a sport jegyében zajlottak. Mindenki megtalálta a számítását: az aktívabbak mozgáltak, a kényelmesebb (vagy a tanulásban jobban eláradt) társaik pedig lelkes szurkolóhadként buzdították őket.

A kezdő hangot a mindenki által nagyon várt tornabemutató adta meg. Cserkúti Edit és Czene Éva tanárnők vezényletével (utóbbi maga is jeleskedett a gendrán) iskolánk tornász-kiválóságai mutatták meg nekünk, hitvány halandóknak, mire képes az edzett, izmos emberi test. A csapat tagjai: Urvölgyi Zsanett, Rauch Ajna, Fejes Krisztina, Székely Flóra, Nagy Gabriella (7. D), Zsetkó Nikoletta (9. C), Pintér Barbara (9. D), Petrucsik Krisztina (10. C), Mikecz Estilla (10. D), Bodócs Judit, Balog András, Illés Ádám, Fodor Richárd, Horváth Réka (11. A), Bodócs Tamás (11. B), Németh Kitti, Sándor Enikő (11. C), Sulyok Noémi, Lékó Dániel (11. D), So Alexandra (13. évf.), Racs Eszter (Gagarin Ált. Isk.), Berki Bianka (Rákóczi Ált. Isk.), Gáspár Petra (volt Bolyais diák).

A hangulatot tovább fokozta egy látványos karatebemutató, Kiss Balázs (10. C) és mestere, Telek Norbert prezentálásában. Ezt követően dr. Csongrády Béla közíró a zsűri elnökeként részletesen értékelte az első napon elhangzott előadásokat, és a legjobbkat jutalmat vehettek át. A díjátadás után az osztályok összecaptak – de nem a végeredmény okozta a feszültséget.

A fiúk már régen készültek arra, hogy tiszta vizet öntsünk a pohárba: melyik osztály csapata focizik a legjobban? Amíg ők ezt próbálták eldönteni a pályán, addig a lányok a tornateremben ütötték ki egymást – partizánban. Közülük a 11. B osztály csapata bizonyult a legjobbnak, a fiúk versenyében pedig a 10. A osztály csapata győzedelmeskedett. Gratulálunk nekik, de egyben üzenjük, ne üljenek a babérjaikon, mert sokan készülődnek a trónfosztásra!

Mialatt a sportversenyek zajlottak, anyukák és nagymamák tállakkal megrakodva sorjáztak az ebédlő felé. Hamarosan megteltek az asztalok, s aki ide betévedt, a palóc ételek „Kánaánjában” érezhette magát: volt ott tócsni, rétes, laska, gombóc, fánk, túrós lepény. A finomságok fogyasztása közben Radics Máté (10. D) szórakoztatta a nagyérdeműt tekerőglanton. Lehet, hogy ez is hozzájárult ahhoz, hogy a hihetetlen mennyiségű étel mind elfogyott.

Köszönjük Anyu, finom volt, Nagyi!

„Innen csak indulni lehet, S aki indul, visszajöhet.”

(Kányádi Sándor)

Csontosné Havran Éva és Vinczéné Járinka Magdolna

A 2006/2007-es tanévet az iskola rendhagyó módon szerette volna lezárni, ezért a pedagógusok az utolsó három napra ún. „Honismereti tábor”-t szerveztek.

A tábor első napján a tanulók projekt munkáikat mutatták be, amelyeket előre kiadott témakörökből kellett elkészíteniük.

A 7–8. osztályosok témája: „Élet a várakban”; a 9. évfolyamé: „Salgótarján, a szobrok városa”; a 10.-é: „Bányászélet Salgótarjánban”; a 11.-é: „A város története”.

A projekteket a zsűri értékelte, amelynek elnöke Csongrády Béla, a Nógrád Megyei Hírlap nyugalmazott főszerkesztője, tagjai az iskola igazgatója, Pálfalvai Zoltán, Árpád Sándor tanár úr és a szülői munkaközösség két tagja, Csontosné Havran Éva és Lakatosné Kovács Ágnes voltak.

A gyerekek nagyon ötletesen oldották meg a feladatokat. Sok osztály élt a technikai lehetőségekkel, videóra vették az anyagot vagy filmet készítettek, amit mi nézünk DVD-n nézhettünk meg.

A képek segítségével bemutatták a várban folyó életet, felidéztek a tatárjárást, a Salgói és a Somoskői vár történetét. Ebben a kategóriában a 8. d osztály nyert: az ő bemutatásukban a két vár történetét Balassi és Petőfi életének egy-egy részeként ismerhettük meg.

A következő projektek révén „lejuthattunk” a Bányamúzeumba, bepillantást nyertünk a bányászok mindennapjaiba, meghallgattuk a Bányászindulót. A tanulók interjút készítettek dr. Bocsi Ottó bányamérnökkel és Vajda Istvánnal, a múzeum tárlatvezetőjével. Az egyik osztály a bányászatról szóló kiállítást rendezte be az aulában, és így mutatták be a bányászéletet.

A szünetben a közönség totó formájában adhatta számot a tudásáról.

Ezt a kategóriát a 10. C osztály nyerte, akik maguk voltak a kisfilmük szereplői. A „8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra szórakozás” című, jól ismert Beatrice-dal mintájára elevenítették fel egy bányász hétköznapját. Nagyon tanulságos, hiteles képet kaptunk, a zsűri elismerésre méltónak találta mind az ötletet, mind a kivitelezés igényességét.

A 9. évfolyam révén megismerhettük Salgótarján szobrait. Szinte a városban található összes alkotást megtekinthettük a diákok által készített fotókon. Volt olyan osztály, aki a játékokat hívta segítségül. Minden teremben szétdarabolt képeket helyeztek el a szobrokról, amiket időre kellett a tanulónak összerakniuk, felragasztaniuk és a zsűrinek átadniuk.

Ebben a témakörben a 9. D osztály volt a legeredményesebb. Ők a Baglyasalján található Szoborparkban jártak, és az ott látottakról állítottak össze egy igen érdekes filmet, valamint interjút is készítettek Molnár Péterrel, a művészsel.

A 11. évfolyamból az egyik osztály bemutatta a város fejlődését: múltját, gyárait, bányászatait, a település szerkezetét, három pedig az '56-os eseményeket idézte fel felolvasás és film segítségével.

Itt a 11. A osztály nyerte a versenyt, akik már-már profikat idéző dokumentumfilmet készítettek az '56-os eseményekről - a témához illő zenei aláfestéssel.

Nagyon élvezetes volt az egész délelőt, sokat tanulhattunk belőle a program minden résztvevője. A tanulók hasznosan töltötték el az idejüket, és azt is megtapasztalhattuk, hogy milyen ügyesen tudják kezelni a filmezéshez szükséges eszközöket.

A bemutatókból szerzett ismeretekről a második napon egyfajta „szellemi akadályverseny”-en adhatták szá-

mot a tanulók. A túra nemcsak sportot, fizikai teljesítményt jelentett, hanem alkalmat arra is, hogy egymással versengve éleventésék fel a hallottakat a gyerekek.

A harmadik nap hozta el a Helytörténeti tábor legizgalmasabb, egyben legnyicsiklandóbb felvornását. Már korán reggel kosarakkal, dobozokkal felpakolt szülők érkeztek az iskolába, a csomagokban különféle, Nógrád megyére jellemző palóc finomságokkal. Évfolyamonként azonos ételféleségeket készítettek az ügyes kezű anyukák. A 7-8. osztály rétesrel, a 9. évfolyam forgácsfánkkal, azaz heréccével, a 10. osztályok tócsnival, a 11. évfolyam túrós lepénynyel tette valóban emlékeztetéssé a programzárását.

A délelőttöt sportversenyek és -bemutatók színesítették, majd ezt követően került sor a diákok háromnapos tevékenységének értékelésére és díjazására dr. Csongrády Béla zsűrielnök és Vinczéné Járinka Magdolna, a Szülői Választmány elnöke által. A díjakat az egyes osztályok ajánlották fel. Minden résztvevő részvételét valamilyen elismerésben – természetesen a végzett munka arányában.

A díjátadás után a tanulók birtokba vehették az ebédelt, ami a mesebeli „Terülj, terülj asztalkám”-ra emlékeztetett leginkább. Ezt a „palócétek-Paradicsomot” a gyerekek ámuldozva, de annál jobb étvágyval rohanták meg, mi felnőttek pedig szinte meghatódva szemléltük a szülői összefogásnak ezt a csodáját, amiért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani mind a Szülői Választmány, mind az iskola pedagógusai nevében.

A Helytörténeti tábor új kezdeményezése volt az iskolának, ami azzal a nem titkolt szándékkal jött létre, hogy a tanulók a nyári szünet előtti utolsó napokat is szívesen és hasznosan töltsék az intézményben. Bízunk benne, hogy – mint minden tartalmas megmozdulás a Bolyaiban – ez is hagyományt teremt. A rendezvény megszervezése, megvalósítása tanulságos és élvezetes órákkal gondos előkészületeket és munkát igényelt tanártól, diáktól egyaránt. Mégis – szülőtársaink nevében is mondhatom – megérte a fáradságot, hiszen erősítette az összetartozás érzését az osztályok tagjaiban, és reméljük, erősítette a szűkebb hazához való kötődést is.

Tamási Áron igazsága

Dr. Csongrády Béla

Rólam sokan tudják – s e cikk kapcsán még többen fogják tudni – hogy szenvedélyes lokálpatrióta vagyok, s mint mondani szoktam: szerelemmel – azaz feltétel nélkül – szeretem Salgótarját. Bármerre jártam eddig akár a nagyvilágban, akár országházi barangolásaim során, a legjobban mindig akkor éreztem magam, ha hazafelé közeledtem a Karancs és a Salgó domborlatait láttam kirajzolódni.

E helyütt nincs rá szükség, hogy részletesen megokoljam elfoglalt rajongómat, de az biztos, hogy az ismereteknek nagyon fontos szerepük volt abban, hogy a város őszinte híve lettem. Hiszen szeretni csak azt lehet, akít vagy amit ismer az ember, tudja erényeit és tisztában van hibáival, fogyatékosságaival is. Ezért üdvözlök minden olyan kezdeményezést, akci-

ót, mozgalmat, amelyik kimondva vagy kimondatlanul hozzájárul ahhoz, hogy minél többen ismerjék meg Salgótarját és környéke természeti szépségeit, épített értékeit, szellemi kincseit. Annál is inkább, mert minden ellenkező híresztelés szemben bőven találni ilyeneket a múltban és a jelenben egyaránt. Ezért tetszett nagyon, amikor hírül vettem – sőt a zsűri tagjaként meg is tapasztaltam – hogy a Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskola vezetése és tanárai kára az elmúlt tanév végén, júniusban háromnapos helyismereti tábort szervezett a diákság részére éppen a fentebb emlegetett célból, a város – ahol élnek, ahová iskolába járnak – alaposabb megismerése érdekében. Ennél okosabban, hasznosabban a tanév utolsó óráit aligha lehetett volna eltölteni.

Az első napon a négy évfolyam (a 7-8., a 9. a 10. és a 11. osztályok) tanulói a meghatározott témakörű, előre elkészített pályaműveiket mutatták be az iskolaközösségnek és a zsűrinek. A legifjabbaknak az „Élet a várakban” címmel kellett prezentációt készíteniük, a kilencedikesek a megyeszékhely szobraitól mondhat-

ták el véleményüket, a tizedikesek az egykori bányászélet sajátosságait örökíthették meg, a tizenegyesek pedig egy olyan gazdasági, kulturális, társadalmi epizódot választhattak a város és környéke múltjából, amely szerepet játszott hazánk történetében is. Minden osztály igyekezett ötletesen, sokszínűen feldolgozni a lazán körvonalazott kötelezőt, de a megjelenítésben szabad műfajú témát. A diákok többsége a filmet mint kifejezőeszközt részesítette előnyben. Az első korcsoportban a nyolcadikosok filmje sikerült jobban mind tartalmilag mind technikailag, élő szerepjátékukban Balassi Bálint is szerelmet vallott kedvesének. Mindhárom kilencedikes osztály összeállításából kiderült, hogy miért nevezhető Salgótarján a szobrok városának. Végül is a D-osztály bizonyult győztesnek „kétyszólamú” filmjével: először a baglyasaljai szoborparkot mutatták be, majd Molnár Péter moszkóiújfalui szobrászművészt bírták rá önvallomásra. Ugyancsak szoros vetélkedés alakult ki a tizedik évfolyamon, ahol a C-osztály „Bányász movie” című filmje eredetiségével került az élre. A helyen és az alkalmon messze túlmutató filmet sikerült készíteniük a 11. A osztályosoknak, akik 1956. december 8-a drámáját hitelesen és mély átérzéssel érzékeltették. Az alkotás akár egy iskolai, sőt városi ünnepségen, televíziós megemlékezésen is megállná a helyét. A 10. B osztályosok a bányászemlékekből rendeztek tanulságos kiállítást a gimnázium aulájában. A helyismereti tábor második napját állomásokkal, megoldandó feladatokkal szegélyezett környezetvédelmi kirándulás képezte Kercseglaposra. A harmadik napra maradt az értékelés, de voltak sportbemutatók, versenyek is.

A csattanót a szülők által készített népi ételek kiállítása jelentette. Öröm volt nézni, ahogy a diákok, a pedagógusok és a vendégek lakmároztak az ötszáz főre készített palóc, illetve felvidéki finomságokból: a krumplilángosokból, a tócsnikból, a túrós-kapros lepények sokaságából.

Miután e vetélkedő keretében nem elsősorban tankönyvívű lexikális adatokkal kellett a diákoknak ismerkedniük, hanem saját ötleteik, kutatásaik, dramaturgiai elképzeléseik szerint alakíthatták a forgatókönyveket, egészen biztos, hogy a hatás sem maradt el. Nem egyszerűen csak többet tudnak immár Salgótarján történetéből, hanem bizonyára jobban is értik történelmét, becsülik a város napjainkban is felfedezhető értékeit. Ennélfogva értelmileg és érzelmileg egyaránt közelebb jutnak Tamási Áron örökbecsű igazságához, amely szerint „*az ember azért él a világban, hogy valahol otthon érezze magát benne*”.

Patrónus díj

Kiss Ernőné
igazgatóhelyettes

Napjainkban az iskola igen nehéz helyzetben van. Önmagában, egyedül nagyon sok feladatot nem tudna véghezvinni. Elképzeléseit a szülők egyetértésével, támogatásával és segítő hozzájárulásával tudja csak megvalósítani a közös cél: a gyermekek érdekében. Ezen kívül nagyon fontos még számunkra vállalatok, cégek anyagi támogatása is.

Örömmel mondhatom, hogy gimnáziumunkban a szülőkkel való együttműködés, együttdolgozás példaértékű. Mindig és mindenben számíthatunk segítségükre. Van egy kis mag, amely a szülői választmány vezetőjének irányításával jól mozgatja a szülőket, eredményesen vonja be őket az iskola minden olyan rendezvényének lebonyolításába, ahol a tanárok szívesen veszik a segítséget.

Ezért gondoltuk, hogy egy új díjat hozunk létre elismerve azon szülők és támogatók munkáját, akik hosszú éveken keresztül önzetlenül és rendszeresen segítettek az iskolában folyó munkát, illetve anyagilag szponzorálták az iskolát.

A díj a Patrónus-díj elnevezést kapta. Létrehozását az iskolavezetés és a Szülői választmány vezetése közösen döntötte el. Célunk az, hogy minden évben odaítéljük a díjat azon végzős tanulóink szüleinek, akik 4-5-6 éven keresztül kiemelkedő és példamutató munkát végeztek az iskola érdekében, illetve azon vállalatoknak, akik éveken át anyagilag támogatták intézményünket. A díj átadására a Bolyai Napok rendezvényén kerül sor.

A 2006/2007-es tanévben tehát először ismertük el és köszöntük meg szülők lelkiismeretes, igényes és értékes munkáját, illetve vállalatok támogatását.

A következő szülők kapták a díjat:

Bozó Zsuzsanna
Müllerné Lenner Ildikó
Rozmann Ferenc
Vinczéné Járinka Magdolna

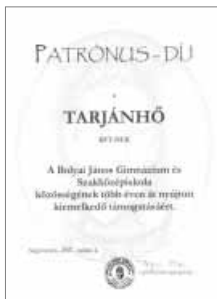
Mindegyikük több éven át értékes, sokoldalú munkát végzett az iskola érdekében és nagyban hozzájárult ahhoz, hogy rendezvényeinket, ünnepeinket színvonalasan megrendezzük.

A kitüntetett cégek a következők:

SODEXHO
TARJÁNHŐ
URSA

Mindhárom vállalat éveken át jelentős anyagi támogatást nyújtott az iskolának.

Az iskola közössége nevében köszönjük munkájukat, illetve támogatásukat.

„A világ túl tágas ahhoz, hogy egymagunk rójuk útjait...”

(Kelly D. Caron)

Vinczné
Járinka Magdolna

Amikor négy évvel ezelőtt bolyais lett a nagyobb lányom, nemcsak az ő élete változott meg, számomra is új feladatokat, másféle szülői szerepet hozott az iskolaváltás.

Mivel magam is a Bolyai János Gimnázium diákja voltam, nagyon jól emlékszem arra a szellemi légkörre, ami a tanulást, és arra a hangulatra, ami az órákon kívüli tevékenységeinket jellemezte. Büszkén vallottuk magunkat

bolyaisnak, komolyan vettük Németh László köszöntöbeli szavait:

„De jelenthet a Bolyai név a salgótarjáni diák számára többet, programot is.”

Számunkra ez a program a minél szélesebb körű, minél alaposabb ismeretszerzés volt, amiben tanáraink maradéktalanul segítségünkre voltak, rendelkezésünkre bocsátva azt az „ostromlétrát”, amellyel mind-együnk elérhette és meghódíthatta a számára megfelelő csúcsokat.

Tanulás és közösség, verseny és játék, az összetartozás élménye - ma is ezek a szavak tolnak elő, ha a középiskolás évekre gondolok. Az itt szerzett tapasztalatok ma is meghatározói gondolkodásomnak.

Nem véletlen, azt gondolom, hogy amikor a beiratkozásra jöttünk a Bolyaiba, és az osztályfőnök feltette a kérdést: „Részt vennél-e a szülői munkaközösség munkájában?”, magától értetődő volt az igenlő válaszom.

Szülőtársammal, Müllerné Lenner Ildikóval segítettek az osztály életét, közösségi munkáját. Többször csatlakozott hozzánk Bozó Zsuzsanna is.

Amikor a gyermekeink 9.-esek lettek, a jelvényátadó bál szervezése volt az első, minket, szülőket is beavató feladat. Nagy izgalommal készültünk, hiszen az volt a célunk, hogy az osztály is, a pedagógusok is, és nem utolsósorban a szülőtársaink is elégedettek legyenek.

Sokféle, kisebb-nagyobb feladatot oldottunk meg az évek során, bekapcsolódtunk az iskolai szintű rendezvények - szülők-nevelők bálja, Gabora-gála - szervezésébe. Nem volt nehéz megvalósítani az elképzeléseinket, hiszen a szülői választmány tagjaira mindig számíthatunk: Rozmann Ferenc minden előkészületnél jelen volt, és a rendezvények lebonyolításából is kivette részét.

A koronát minden munkánkra a legmeghatóbb esemény, a szalagavató tette fel. Arra törekedtünk, hogy ez az ünnep valóban bensőséges és emlékezetes legyen, ezért a szervezés külső feltételeire (teríték, teremdekoráció, menü) éppúgy ügyeltünk, mint a belső tartalomra. A gyerekek és a szülők is örömmel vették a pedagógusok látogatását az osztályban, illetve az osztályképpel díszített pólót is.

Szülőtársaim nevében is mondhatom, szívesen dolgoztunk, hiszen az iskola nemcsak igényelte a segítségünket, hanem méltányolta is.

Az iskolavezetés és a tanári kar fontosnak tartja a szülőkkel való szoros és hatékony kapcsolattartást. Éreztük ezt mi magunk is, hiszen ötleteikkel és a rendelkezésükre álló eszközökkel mellettünk álltak - az elismerő szavak sem maradtak el.

A Bolyai János Gimnázium és Szakközépiskola szép hagyományai közé tartozik, hogy különféle díjak adományozásával fejezi ki elismerését a kiemelkedő pedagógusi, tanulmányi, közösségi, stb. munkáért. Ezeknek a kitüntetéseknek az odaítélését mindig körültekintő döntés előzi meg.

A 2006/2007-es tanév végén a gimnázium új díjat alapított: ez a Patrónus-díj, amelynek elnevezéséről, az odaítélés kritériumairól az iskolavezetés, a pedagógusok és a Szülői Választmány tagjai hosszas megfontolás után döntöttek.

A Patrónus-díjat azok az iskolát támogató szülők, vállalatok és természetes személyek kaphatják, akik munkájukkal, anyagi eszközeikkel meghatározó módon, az iskola szakmai, pedagógiai célkitűzésével összhangban vesznek részt a gimnázium életében.

A díj átadására első ízben 2007 májusában, a Bolyai Napok rendezvénysorozatának keretében került sor.

A megújuló közoktatás jegyében

A díjazottak:

Bozó Zsuzsanna	12. A
Müllerné Lenner Ildikó	12. A
Rozmann Ferenc és	12. B
Vinczéné Járinka Magdolna	12. A

osztálybeli szülők voltak.

Nos, igen... a díjazottak között szerepel az én nevem is. Amikor meghívást kaptam a gimnázium ünnepeire, azt gondoltam, mint a Szülői Választmány elnökét ért ez a megtisztetés. Annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor egyszer csak a saját nevemet hallottam. Gimnazistaként számos oklevelet, jutalomkönyvet átvettem, de szülőként még sosem kaptam kitüntetést.

Visszagondolva a díjalapítással kapcsolatos beszélgetésekre, értettem meg, hogy a pedagógusok számá-

ra is fontos a szülők közreműködése, és értékes az együttműködés. Annyira fontos, hogy nemcsak köszönő szavakkal óhajtják méltányolni. A szép érem a méltóságteljes bordó mappában ezt érzékelteti.

Nagyon megható, jóleső és bevallom, egy kicsit zavarba ejtő érzés volt az iskola közössége előtt átvenni ezt a díjat.

Mint a legtöbb szülő, mi - a díjazottak - is úgy gondoljuk, az iskola és a szülői ház legfontosabb célja egyaránt az, hogy minden lehetőséget biztosítsunk gyermekeink számára, hogy elérjék a vágyaikat, céljikat.

Ennek egyik nélkülözhetetlen eszköze pedagógus-szülő összefogása, hogy azt a bizonyos „ostromlétrát” együtt támaszthassuk „a természetből jelt adó valószínűségnek”.